

Türkiye Cumhuriyeti Son Başbakanı Binali Yıldırım

Fahri Doktora Töreni

24 Şubat 2020

**SÜLEYMAN
DEMİREL
ÜNİVERSİTESİ**

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
SON BAŞBAKANI
BİNALİ YILDIRIM

FAHRİ DOKTORA TÖRENİ

24.02.2020

SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ
Kurumsal İletişim Araştırma ve Uygulama Merkezi (KİMER)

SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ

Kurumsal İletişim Araştırma
ve Uygulama Merkezi
(KİMER 2020)

Kitabın adı

Türkiye Cumhuriyeti
Son Başbakanı Binali Yıldırım
Fahri Doktora Töreni

Editör

Doç. Dr. Erdal EKE
Dr. Alper TÜTÜNSATAR

Metin

Öğr. Gör. Tuğba KIZILŞİMŞEK

Tasarım & Uygulama

Durmuş Ali GÜRTOKLU

Fotoğraf

Soner ARIK
Orhan YALÇIN

Baskı

Adım Matbaacılık
Fevzi Çakmak Mahallesi Yeni Matbaacılar
Sitesi Dergi Caddesi 4. Blok No :18
KARATAY / KONYA

ISBN: 978-605-9454-47-6

1000 adet basılmıştır.

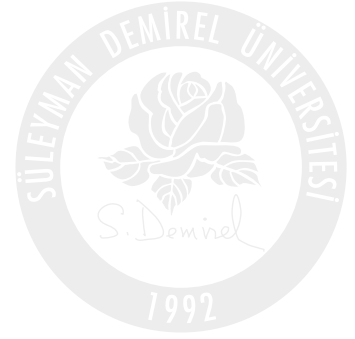
Ekim 2020

Süleyman Demirel Üniversitesi yayınıdır.

Binali Yıldırım

ÖZGEÇMİŞ

20 Aralık 1955 tarihinde Erzincan Refahiye’de dünyaya geldi. İstanbul Teknik Üniversitesi Gemi İnşa ve Deniz Bilimleri Fakültesinden mezun oldu ve aynı bölümde yüksek lisans yaptı. İstanbul Teknik Üniversitesi Gemi İnşa ve Deniz Bilimleri Fakültesinde asistan ve araştırma görevlisi olarak çalıştı. 1978-1993 yılları arasında Türkiye Gemi Sanayi Genel Müdürlüğü ve Camialtı Tersanesinde çeşitli kademelerde yöneticilik yaptı. 1990-1991 yılları arasında İsveç’te bulunan Uluslararası Denizcilik Örgütüne bağlı Dünya Denizcilik Üniversitesinde denizde can ve mal güvenliği yönetimi konusunda ihtisas eğitimi aldı. 1994-2000 yılları arasında İstanbul Büyükşehir Belediyesi İstanbul Deniz Otobüsü İşletmelerinde genel müdürlük görevi yaptı. Bu görevi sırasında, İstanbul’da toplu taşımacılığın denize kaydırılması yönünde önemli projelere imza attı. 1999-2002 yılları arasında gemi işletmeciliği ve armatörlük yaptı. 3 Kasım 2002 genel seçiminde Ak Parti İstanbul Milletvekili olarak parlamentoya girerek 58’inci ve 59’uncu Ak Parti hükümetlerinde Ulaştırma Bakanı olarak görev aldı. 22 Temmuz 2007 genel seçiminde Ak Parti Erzincan Milletvekili seçildi ve 60’ıncı Ak Parti hükümetinde Ulaştırma Bakanı olarak kabinedeki görevine devam etti.

12 Haziran 2011 genel seçiminde Ak Parti İzmir Milletvekili seçildi ve 61’inci Ak Parti hükümetinde Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanı olarak kabinedeki görevini sürdürdü. Kasım 2015’teki genel seçimlerde tekrar Ak Parti Erzincan Milletvekili seçildi ve 64’üncü Hükümette yeniden Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanı olarak yer aldı. Mayıs 2016’da yapılan olağanüstü kongrede AK Parti Genel Başkanı seçildi. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından 65’inci Hükümeti kurmakla görevlendirildi ve Başbakanlık görevini üstlendi. 24 Haziran 2018 genel seçimlerinde Ak Parti İzmir Milletvekili seçildi. Seçimlerin ardından hayata geçen Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemiyle birlikte Başbakanlığın yürürlükten kaldırılmasıyla Türkiye Cumhuriyeti’nin son başbakanı olarak tarihe geçti. 12 Temmuz 2018-18 Şubat 2019 tarihleri arasında 28’nci TBMM başkanı olan Binali Yıldırım, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde ilk meclis başkanı olarak görev yapmıştır. Devletin bekası, ülkenin ve milletin bölünmez bütünlüğü, toplumun huzuru birlik ve beraberliğine yönelik üstün başarılarından dolayı 13 Temmuz 2018 tarihinde Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından devlet şeref madalyası tevdi edilmiştir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
SON BAŞBAKANI
BİNALİ YILDIRIM
FAHRİ DOKTORA TÖRENİ

Sunucu Neşe Okur: Sayın Başbakanım, değerli konuklar, bizleri Üniversitemiz yayını Bilim TV'den canlı olarak izleyen sevgili izleyiciler, Türkiye Cumhuriyeti son Başbakanı Türkiye Büyük Millet Meclisi 28'inci başkanı, Ak Parti İzmir Milletvekilimiz Sayın Binali Yıldırım'a Süleyman Demirel Üniversitesince Fahri Doktora Payesi verilmesi nedeniyle düzenlenen törene hepiniz hoş geldiniz, şeref verdiniz. Saygı değer konuklar, törenin hemen başlangıcında sizleri Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve aziz şehitlerimizin manevi huzurunda saygı duruşuna davet ediyoruz. Saygı duruşunun ardından İstiklal Marşımızı hep birlikte söyleyeceğiz. Teşekkür ediyoruz.

Saygı değer konuklar Sayın Başbakanımız Binali Yıldırım'ı Üniversitemizde ağırlamanın mutluluğunu yaşadığımız bu güzel günde şimdi sizlere kendilerinin öz geçmişlerini aktarmak istiyoruz. Sayın Binali Yıldırım 20 Aralık 1955 tarihinde Erzincan Refahiye'de dünyaya geldi. İstanbul Teknik Üniversitesi Gemi İnşa ve Deniz Bilimleri Fakültesinden mezun oldu ve aynı bölümde yüksek lisans yaptı. İstanbul Teknik Üniversitesi Gemi İnşa ve Deniz Bilimleri Fakültesinde asistan ve araştırma görevlisi olarak çalıştı. 1978-1993 yılları arasında Türkiye Gemi Sanayi Genel Müdürlüğü ve Camialtı Tersanesinde çeşitli kademelerde yöneticilik yaptı. 1990-1991 yılları arasında İsveç'te bulunan Uluslararası Denizcilik Örgütüne bağlı Dünya Denizcilik Üniversitesinde denizde can ve mal güvenliği yönetimi konusunda ihtisas eğitimi aldı.

1994-2000 yılları arasında İstanbul Büyükşehir Belediyesi, İstanbul Deniz Otobüsü İşletmelerinde genel müdürlük görevi yaptı. Bu görevi sırasında, İstanbul'da toplu taşımacılığın denize kaydırılması yönünde önemli projelere imza attı. 1999-2002 yılları arasında gemi işletmeciliği ve armatörlük yaptı. 3 Kasım 2002 genel seçiminde Ak Parti İstanbul Milletvekili olarak parlamentoya girerek 58'inci ve 59'uncu Ak Parti hükümetlerinde Ulaştırma Bakanı olarak görev aldı. 22 Temmuz 2007 genel seçiminde Ak Parti Erzincan Milletvekili seçildi ve 60'ıncı Ak Parti hükümetinde Ulaştırma Bakanı olarak kabinedeki görevine devam etti. 12 Haziran 2011 genel seçiminde Ak Parti İzmir Milletvekili seçildi ve 61'inci Ak Parti hükümetinde Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanı olarak kabinedeki görevini sürdürdü. Kasım 2015'teki genel seçimlerde tekrar Ak Parti Erzincan Milletvekili seçildi ve 64'üncü Hükümette yeniden Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanı olarak yer

aldı. Mayıs 2016'da yapılan olağanüstü kongrede AK Parti Genel Başkanı seçildi. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından 65'inci Hükümeti kurmakla görevlendirildi ve Başbakanlık görevini üstlendi. 24 Haziran 2018 genel seçimlerinde Ak Parti İzmir Milletvekili seçildi. Seçimlerin ardından hayata geçen Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemiyle birlikte Başbakanlığın yürürlükten kaldırılmasıyla Türkiye Cumhuriyeti'nin son başbakanı olarak tarihe geçti. 12 Temmuz 2018-18 Şubat 2019 tarihleri arasından 28'inci TBMM başkanı olan Binali Yıldırım, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde ilk meclis başkanı olarak görev yapmıştır. Devletin bekası, ülkenin ve milletin bölünmez bütünlüğü, toplumun huzuru birlik ve beraberliğine yönelik üstün başarılarından dolayı 13 Temmuz 2018 tarihinde Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından devlet şeref madalyası tevdi edilmiştir.

Değerli konuklar, Üniversitemiz Radyo Televizyon Araştırma ve Uygulama merkezince hazırlanan Sayın Binali Yıldırım'ın hayatından kesitlerin yer aldığı "Son Başbakan Binali Yıldırım" adlı video filmi hep birlikte izliyoruz.

Sunucu Neşe Okur: Saygı değer konuklar, Üniversitemiz Rektörü Prof. Dr. Sayın İlker Hüseyin Çarıkçı'yı, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Sayın Binali Yıldırım'a, Üniversitemiz senatosunca verilmesi kararlaştırılan Fahri Doktora kararını okumak üzere mikrofona davet ediyoruz.

Rektör Prof. Dr. İlker Hüseyin Çarıkçı: Sayın Başbakanım, Sayın Valim, Sayın Milletvekillerimiz, sevgili misafirlerimiz, meslektaşlarımız ve öğrencilerimiz. Ben de bu güzel günde bizi yalnız bırakmadığınız için Üniversitem ve şahsım adına her birinize ayrı ayrı teşekkür ediyor, senatomuzun kararını izninizle okumak istiyorum. Sayın Binali Yıldırım, ülke idaresinde üst düzey yönetici olmanın ötesinde milletimizin her kesimiyle iletişim kurabilen, Türkiye'nin dünya devletleri arasında itibarının artması için alt yapıdan devletimizin kurumsal kimliğinin güçlenmesine kadar, birçok alanda her türlü gayreti gösteren bir lider olduğunuz milletimizin de malumudur. Parlamenter sistemin son Başbakanı, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin ilk Meclis Başkanı olarak, yerel yönetimlerden devletin çeşitli kademelerine uzanan yönetici, bürokrat, milletvekili ve bakanlık görevlerini de içeren başarılı hizmet yolculuğunuzda milletimiz adına ses getiren çalışmalar yapmış olmanız, özellikle ulusal ve uluslararası arenada ulaştırma ve haberleşme alanında gerçekleştirdiğiniz projelerle, Türkiye'nin muasır medeniyetler arasında yer alma çabasına yaptığımız katkılar, Süleyman Demirel Üniversitesi açısından da takdire şayan bulunmaktadır. Yapmış olduğunuz tüm bu görevler sırasında ülkemiz gençliğine ilham veren başarılı devlet adamı ve siyasetçi kimliğiniz, memleket meselelerine karşı duyarlılığınız, vatana hizmet aşkınız, bugüne dek ülkemize kazandırdığınız önemli ulaştırma ve haberleşme yatırımları ve bunun için uluslararası alandaki yoğun çabalarınızdan dolayı, Üniversitemiz Mühendislik Fakültesi İnşaat Mühendisliği Bölümü Ulaştırma Anabilim Dalının teklifi ve Üniversitemiz Senatosunun 6 Şubat 2020 53114 sayılı kararınca şahsınıza Fahri Doktora Payesinin verilmesi kararlaştırılmıştır. Bundan sonra da durmadan ve yorulmadan memlekete hizmet yolunda yapacağınız çalışmalarda üstün başarılar diler; takdir, minnet ve saygılarımızı sunarız.

Sunucu Neşe Okur: Şimdi Başbakan Sayın Binalı Yıldırım'ın sahneye teşriflerini arz ederim. Rektörümüz kendilerine binişlerini giydirecekler ve Fahri Doktora Beratlarını takdim edecekler. Sayın Binalı Yıldırım'ı konuşmalarını yapmak üzere mikrofona arz ederim.

Binalı Yıldırım: Saygıdeğer Rektörüm, Sayın Valim, Sayın Meclis Başkan Vekilimiz, milletvekillerimiz, değerli dekanlarımız, hocalarımız, sevgili öğrenciler, hanımefendiler, beyefendiler, öncelikle hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum. Bugün aranızda olmaktan, göller ve güller şehrinde bulunmaktan

büyük bir bahtiyarlık duyuyorum. Süleyman Demirel Üniversitesinin tarafıma tevdi ettiği Fahri Doktora Payesinden dolayı başta değerli rektörümüz olmak üzere bütün senato üyelerine teşekkür ediyorum. Süleyman Demirel 9'uncu Cumhurbaşkanımız, ben de onun mezun olduğu üniversiteden mezunum. İstanbul Teknik Üniversitesinden. Merhum Cumhurbaşkanımızın mensubu olduğu üniversiteden böyle bir paye almak benim için büyük bir onurdur. Merhum Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, hayatı boyunca ülkemizin kalkınması, mamur hale gelmesi için o da iyi bir mü-

hendis olarak ömrünü hasretmiştir. Kendisini bu vesileyle rahmetle, şükranla yâd ediyoruz. Mekânı cennet olsun. Değerli konuklar, değerli dostlar. Üniversitedeyiz. Üniversite adı üzerinde universal düşünmekten geliyor. Üniversitelerin görevi tabii ki seçilen branşlarda öğrenci yetiştirmek, onları hayata hazırlamak ama daha önemlisi de buradaki genç beyinlere küresel düşünme melekelerini kazandırmak. Üniversite sadece bilgi vermez. Analitik düşünme ve muhakeme kabiliyetini de aynı zamanda geliştirir. Üniversiteler ideolojik vasıfların çok üzerinde kurumlardır. Kapsayıcıdır, kuşatıcıdır. İnsana ve hayata dair her konu üniversitelerin alanı içerisinde yerini alır. Üniversitelerimizin Türkiye’de toplam sayısı 207’yi buldu. Bu 207 üniversiteye 2002 yılında Ak Parti olarak iktidara geldikten sonra geçen 18 yılda eriştik. Nereden? 76 üniversiteden buralara geldik. Hatırlıyoruz. Biz gençliğimizde 4 kuşak bir arada yaşıyoruz. Biz X kuşağı öncesi sayılırız. Y kuşağı var. Z kuşağı var. Tabii ortaöğretim sonrası üniversitelerde erişim problemi vardı. Ciddi anlamda erişim problemi vardı. Lise mezunlarının çok azı üniversitelere girebiliyorlardı. Bu da önemli bir toplumsal sorundu. Öncelikle dedik ki; Sayın Cumhurbaşkanımız, başbakanlığı döneminde hükümet politikası olarak bir karar aldı. Her ilin en az bir üniversitesi olmalı. Olmalı ki, o ilde yetişen, okuyan ortaöğretimdeki gençlerimiz, uzaklara gitmeden, orada yüksekokul eğitimini de sürdürebilsin ve aynı zamanda o illerde de gelişme, kalkınma daha hızlı bir şekilde gerçekleşsin. Çünkü üniversite olan şehrin havası da değişiyor. Orada yetişen gençlerle şehrin diğer dinamikleri, diğer paydaşları, üniversiteyle be-

raber şehir için daha fazla kafa yoruyor, daha fazla proje üretiyor ve şehrin kendi kendine yetebilmesi için de büyük çaba sarf ediyorlar. Bu şekilde, üniversitede okuyan öğrenci sayımız geçen 18 yılda iki katının üzerine çıktı. Şu anda yedi milyon yedi yüz elli bin civarında üniversitede öğrencimiz var. Akademisyen sayımız da yüz altmış bini geçmiş durumda. Bir kıyas yapmak için söylemek gerekirse sadece üniversitelerimiz dünyadaki 143 ülkenin nüfusundan büyük. Yani dünyada nüfusu bu sayıdan daha az olan 143 ülke var. Tabii üniversitelerimizde bu sayı arttı. Bu geldiğimiz noktada, dünyada ortaöğretimden üniversiteye geçişte erişim kolaylığında 2'nci sıraya yükseldik. 1'inci sırada Yunanistan var. Dolayısıyla eski yıllardan gelen birikimleri saymazsak, şu anda ortaöğretimden üniversiteye geçişte büyük bir problem yok. Hatta hiç yok. Mezun olanların sayısından daha fazla üniversitelerin kontenjanı oluşmaya başladı. Burada da dikkat edilmesi gereken önemli bir husus var. Ortaöğretimde yönlendirme. Herkes aynı alana hücum edince tabii orada bir sıkışıklık meydana geliyor. O yüzden 4+4+4 sisteminde, yönlendirmeyi ilk dörtten sonra yapabilmemiz lazım ki ihtiyaç olan alanlarla ihtiyaç fazlası olan alanları birbirinden ayıralım ve bu kadar büyük bir emeğin sonunda başka bir problemle karşı karşıya kalmayalım. Üniversitelerimizin hedefi sadece öğrencileri yetiştirmekle sınırlı şüphesiz değil. Üniversitelerin, toplumun karşı karşıya olduğu her konuyla ilgili sorumlulukları ve görevleri var. Özellikle üniversite sanayi işbirliği hep konuşulan bir meseledir. "Üniversiteler sanayiyle yeteri kadar temas kurmuyorlar. Birlikte çalış-

mıyorlar." diye eleştiriler getirilir. Sanayi de tam tersini söyler. Ama geldiğimiz noktada adım adım buradaki kopukluğun azaldığını görüyoruz. Daha fazla kaynaştığını görüyoruz. Örneğin Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesinin ana amaçlarından biri ki o da Süleyman Demirel Üniversitesinin bünyesinden çıkmış bir üniversitedir. Dolayısıyla Isparta'nın iki üniversitesi var. Burada bu mesele çok daha kolay bir şekilde aşılabacaktır. Üniversitemizin 15 fakültesi, 6 enstitüsü, 2 yüksekokulu, 4 meslek yüksekokulu ve bir de konservatuarı mevcuttur. Tabii

Sayın Cumhurbaşkanımız, başbakanlığı döneminde hükümet politikası olarak bir karar aldı. Her ilin en az bir üniversitesi olmalı. Olmalı ki, o ilde yetişen, okuyan ortaöğretimdeki gençlerimiz, daha başka uzaklara gitmeden, orada yüksekokul eğitimini de sürdürebilsin ve aynı zamanda o illerde de gelişme, kalkınma daha hızlı bir şekilde gerçekleşsin. Çünkü üniversite olan şehrin havası da değişiyor.

onlar bize bugün bir dinleti hazırlamışlardı. Malumunuz, Van'da İran merkezli bir depremde hayatını kaybeden vatandaşlarımız var. Yaralılarımız var. Daha önce Elazığ'da kaybettiğimiz vatandaşlarımız var. Onlara Allah'tan rahmet diliyoruz. Yaralılarımıza acil şifalar diliyoruz. Onun için bu dinletiyi bugün yapmayalım diye düşünmüşler. Çok teşekkür ediyorum.

Üniversitelerin kısaca bir tarihine bakmak lazım. Üniversite işinde batılılar hep şunu söylerler: "Üniversiteler ilk önce bizde kuruldu." Özellikle bir yanlış düzeltmek açısından gençlere bunu anlatmak istiyorum. İlk üniversite diyeceğimiz Nizamiye Medresesi, bugün İran sınırında bulunan Nişabur şehrinde 1046 yılında kuruldu. İkinci Nizamiye Medresesi de 1068'de Bağdat'ta kuruldu. Hatta Bağdat'taki Nizamiye Medresesinin baş müderrisliğini de yani günümüzdeki adıyla rektörlüğünü de o dönem büyük mütefekkir İmam-ı Gazali yapmıştır. Batılıların ilk üniversite diye kabul ettikleri Bolonya Üniversitesi ise Nizamiye Medresesinden tam 20 yıl sonra kurulmuştur. Bugün insanlık Aristoteles, Sokrates, Platon gibi Yunan filozoflarını biliyor ve bunun eserlerini okuyorsa bunu Müslümanlara borçludur. Tabii o dönemde kurulan üniversiteler 13. yüzyılda Moğollar tarafından yapılan istilada çok büyük zarar görmüştür. Özellikle 1258 yılında Bağdat'ta talan eden Moğollar, bütün yazılı eserleri yakmışlardır. Üniversitenin birikimlerini ortadan kaldırmışlardır. Sadece Müslümanlar adına değil bütün insanlık adına ümit kırıcı ve kaygı verici olan bu durumu belki de ortak medeniyetimizin gelişimini birkaç yüzyıl geriletmiştir. Moğol istilası sebebiyle Basra'da, Bağdat'ta, Küfe'de ve Şam'da sönen medeniyet ateşini yeniden tutuşturan millet de Türk Mil-

Üniversite işinde batılılar hep şunu söylerler: "Üniversiteler ilk önce bizde kuruldu." Özellikle bir yanlış düzeltmek açısından gençlere bunu anlatmak istiyorum. İlk üniversite diyeceğimiz Nizamiye Medresesi, bugün İran sınırında bulunan Nişabur şehrinde 1046 yılında kuruldu. İkinci Nizamiye Medresesi de 1068'de Bağdat'ta kuruldu. Hatta Bağdat'taki Nizamiye Medresesinin baş müderrisliğini de, yani günümüzdeki adıyla rektörlüğünü de o dönem büyük mütefekkir İmam-ı Gazali yapmıştır. Batılıların ilk üniversite diye kabul ettikleri Bolonya Üniversitesi ise Nizamiye Medresesinden tam 20 yıl sonra kurulmuştur.

leti olmuştur. Anadolu Selçuklu devleti ile birlikte Sivas'ta, Kayseri'de, Konya'da, Kırşehir'de medreseler kurulmuş daha sonra Osmanlı gibi bir güneşin doğuşuna vesile olmuştur. İlk nüveleri Anadolu'da kurulan üniversiteler, malumunuz Fatih Sultan Mehmet Han'ın kurduğu Fatih

Medresesidir. İstanbul Üniversitesi esasında Fatih Medresesinin devamıdır. Kanuni Sultan Süleyman'ın inşa ettiği ve günümüzde Yazma Eserler Kütüphanesi olarak hizmet veren Süleymaniye Üniversitesinin kuruluşu da 1558 yılına gider. Merhum Cumhurbaşkanımız ve benim de mezunu olduğum İstanbul Teknik Üniversitesinin kuruluş yılı da 1773 senesidir. Bunu sadece bir bilgi vermek adına söylüyorum, bir paye çıkarmak adına değil. Bunu özellikle belirtmek isterim. Dolayısıyla bizler şairimiz Yahya Kemal'in dediği gibi: "Ne harabîyim ne harabâtî, kökü mazide olan atiyim." Mazisini, geçmişini bilemeyen geleceği olmaz sevgili gençler. Geçmişimizi iyi bileceğiz. Geçmişimizin tecrübelerini geleceğe daha güzel taşıyacağız. Biz ne arıyoruz? Yitiğimizi arıyoruz. Yitiğimiz

nedir? Medeniyetimiz. Bizim medeniyetimiz, çift başlı bir kartal. Maddi ve manevi boyutu olan bir kartal. Bunun için bir yandan Asya'da, Avrupa'da, Afrika'da ecdadımız 619 yıl boyunca eserler inşa etti. Medeniyetimizden izler bıraktı. "Her kemalin bir zevali var." derler. Dolayısıyla Osmanlı 619 yıl önce hüküm sürdükten sonra bildiğiniz gibi Birinci Dünya Savaşından sonra bitti, dağıldı. Ancak Osmanlı'nın dağılmasıyla birlikte de maalesef geçen yüzyıl içerisinde bölgede, Osmanlı'nın hüküm sürdüğü 22 milyon metre karelik coğrafyada, bir türlü huzur olmadı. 65 tane devlet çıktı Osmanlı coğrafyasından. Bugün 65 tane devlet var. Ama çevremize baktığımız zaman, dünyanın en sorunlu bölgelerinin bizim etrafımızda olduğunu söyleyebiliriz. İbn-i Haldun der ki: "Coğrafya kaderdir." Haki-

katen coğrafya kader. Bizim kaderimizde bu topraklarda var olmaktır. Bu topraklarda var olmanın bedeli de çok büyüktür ve bu bedeli ödüyoruz. Sadece kendi milletimizin bekası, geleceği için değil etrafımızdaki 1 milyar 800 milyon mazlum, mağdur insanın geleceği için, Türkiye büyük çaba sarf ediyor. Büyük bedel ödüyor. Ama bir imparatorluk bakiyesi olan Türkiye'den bu bekleniyor. Onun için Suriye'de, Irak'ta, İran'da, Libya'da, Somali'de, Afganistan'da daha birçok yerde Türkiye aktif olarak bulunuyor ve sorunları çözmek için büyük katkı sağlıyor. Özellikle Ortadoğu'da, 2010'lu yıllarda başlayan iç savaştan ülkemize hayatını kurtarmak için milyonlarca mültecinin geldiğini biliyoruz. Bunlarla tabii ki biz inancımızın gereği, medeniyetimizin gereği kucak açtık, imkanlarımızı paylaştık. Onların hayata tutunmalarını sağladık. Ancak diğer yandan da bu terör örgütlerine alan açılmasına sebep oldu. O yüzden biz hemen 15 Temmuz alçak darbe girişimini bastırdıktan sonra takip eden Ağustos ayında Fırat Kalkanı Operasyonunu yaptık. Ve böylece o bölgeyi 4 bin kilometre karelik bölgeyi DEAŞ'tan, PKK, YPG'den temizledik. Yetmedi. Daha sonra 2017'nin başında Afrin Harekâtını yaptık. Afrin'de, Zeytin Dalı Harekâtı ile yine oradaki terör örgütlerini ortadan kaldırdık ve daha sonra bu ülkemizde bulunan mültecilerden 400 bin civarında olan kısmını o bölgelere yerleştirdik. Hem hudutlarımızı, sınırlarımızı güvenli hale getirdik hem de bizde geçici koruma statüsüyle bulunan göçmenleri asıl yurtlarına, vatanlarına göndermiş olduk. Bununla bitmedi tabii. Emperyal güçlerin ülkemizi

baskı altına alma ve istikrarsızlaştırma politikaları devam etti. Biliyorsunuz, en son olarak Barış Pınarı Harekâtıyla, Fırat'ın doğusunda da yine operasyonlar yapmak suretiyle sınırlarımıza vaki tehditleri de ortadan kaldırdık ve o bölgede de güvenli bir alan oluşturduk. Bütün bunlar yapılmışken yavaş yavaş istikrar sağlanmışken, İdlib'de büyük bir sorun karışımıza çıktı. Daha önce Rusya ile imzaladığımız Soçi Mutabakatına göre; İdlib bölgesi Suriye'nin en dar alanda, en fazla nüfusun yaşadığı yerdir. Dolayısıyla burada 4 milyon insan yaşıyor. Çok dar bir alanda yaşıyor ve bunların korunması için bu bölge çatışmazlık bölgesi ilan edildi. Bu çatışmazlığı, rejimin saldırısından, terör örgütlerinin saldırısından korumak için Türkiye ve Rusya ortak bir inisiyatif aldı. On iki tane noktada askerlerimizi konuşlandırdık. Ancak rejim güçleri bu bölgeye saldırmaya başladılar. Hal böyle olunca milyonlarca insan tekrar bizim Hatay'a doğru, kuzeye doğru göç etmek zorunda kaldılar. Zaten 4 milyona yakın insan bizim topraklarımızda, bizim vatanımızda. Bir 4 milyon daha geleceğini düşünün. Oluşacak problemin boyutu çok kolayca tahmin edilebilir. Bu yüzden bir karar aldık. Dedik ki; bu insanlar orada yaşayacak. Yapılan sözleşmeye herkes riayet edecek. Sayın Cumhurbaşkanımız geçtiğimiz günlerde bu konuda çok açık ve kararlı bir açıklama yaptı. O da şudur: “Bu bölge bizim için artık kırmızı çizgidir ve mutlaka bu bölgede yaşayan insanlar burada yaşamaya devam edecek. Bu insanların buradan çıkarılmasına Türkiye izin vermeyecek. Bu çerçevede Soçi Anlaşmasını ve Adana Mutabakatını uluslararası hukukun gereği olarak devreye

*Emperyal güçlerin
ülkemizi baskı
altına alma ve
istikrarsızlaştırma
politikaları devam etti.
Biliyorsunuz, en son
olarak Barış Pınarı
Harekâtıyla, Fırat'ın
doğusunda da yine
operasyonlar yapmak
suretiyle sınırlarımıza
vaki tehditleri de
ortadan kaldırdık ve o
bölgede de güvenli bir
alan oluşturduk.*

soktuk ve bu çerçevede orada bizim unsurlarımız gerekli çalışmaları yapıyorlar.” Eğer bunu yapmazsak Türkiye üstesinden gelemeyeceği çok büyük bir sorunla karşı karşıya kalacaktır. Bir düşünün. Bir 4 milyon var, bir 4 milyon daha geliyor. Suriye'nin nüfusunun yarısı. Yarı nüfusu bizim topraklara gönderiyor. Biz de diyoruz ki: “Kardeşim sen yarısını boşalt. Bu insanların hakkı. Onlar gelsin topraklarında yaşasın.” Yoksa bizim onların toprağına ihtiyacımız yok. Öyle bir yayılma emelimiz de yok. Biz neyi hedefliyo-

ruz? Ülkemizi korumayı hedefliyoruz. Dış ve iç tehditlerden, terör örgütlerinden insanımızı korumayı hedefliyoruz. Afrin'de geçtiğimiz yıllarda 1 ay içerisinde atılan roketlerle 71 vatandaşımızı kaybettik. Bu müdahaleleri yapmazsak kayıplarımız devam edecek, canımız acıyacak. Vatandaşımızın güvenliği, geleceği bizim için her şeyden önemlidir. Terör, Türkiye'nin kaderi değildir. Terörü Allah'a şükür büyük ölçüde, yurt içinde, sınırlarımız içinde yok ettik. Sayın Cumhurbaşkanımızın, başbakan olarak tayin ettiği anda ilk beyanatom: "Türkiye'yi terör belasından kurtaracağız." demiştim ve orada terörle mücadelede bir yöntem değişikliğine gittik. Neydi o değişiklik? Terörle mücadelede savunma değil taarruz esas olacak dedik ve gece gündüz, yaz kış bu mücadele devam etti. Topraklarımızda artık bugün terör yok. O bölgelerde bugün fabrikalar kuruluyor. Orayı, 23 ili de 6. bölge teşviklerinden yararlandırdık. Süreyya Bey o süreçleri bilir beraber çalışmıştık. Ve şimdi Hakkâri'de tekstil fabrikaları kuruluyor. Ağrı'da 3 bin 500 kişinin çalışacağı tekstil fabrikası kuruluyor ve oralarda müthiş bir canlanma tekrar hayata tutunma süreci başladı. Meralar, dağlar, artık sürülerin rahatça gideceği yerler haline geldi. Dolayısıyla devletin görevi, ülkenin her köşesinde, nerede bir ocak tütüyorsa orada yaşayan bütün vatandaşların can ve mal güvenliğini teminat altına almaktır. Biz de bunu yaptık. Sınırlarımızın ötesinde hatta bir güvenli alan oluşturmak suretiyle bunu kalıcı hale getirdik. Şimdi ülkemizin en büyük problemi: Göç. En büyük problemlerinden bir tanesi şehirlere göçtür. Daha çok değil 20 yıl önce ile bugün arasındaki

fark yüzde 100 artmıştır. Yani yüzde 10 civarına indi kırsal nüfus. Ak Parti iktidarından yüzde 20'nin üzerindeydi. Bu gayet doğal. İnsanların daha gelişmiş bölgelere, daha iyi yerlere hicret etmesi tarihi bir gerçekliktir. Tıpkı İpek Yolunda Doğudan Batıya, Batıdan Doğuya zaman içerisinde bu göçün görüldüğü gibi. Şimdi Türkiye'nin önünde önemli bir fırsat var. Türkiye bulunduğu coğrafya itibarıyla ister Doğudan Batıya ister Batıdan Doğuya göç olsun durak noktasıdır. Bir geçiş noktasıdır. Mesela 1970'li yılların başında Amerika, dünya havacılığının merkezi. Niye? Zenginlik orada. 1980'li yıllara bakıyoruz. Avrupa'nın batısına gelmiş. 1990'lı yıllara bakıyoruz, Avrupa'nın ortalarına gelmiş. 2000'li yıllardan itibaren Doğu Avrupa ve Türkiye'de. Türkiye'de coğrafya olarak, şöyle bir gözünüzün önüne getirin. Hava taşımacılığının 3 kıtaya yayılması konusunda ideal bir yerde. Şimdi dünya küre. Biz diyoruz ki: "Biz dünyanın merkezindeyiz." Herkes diyor: "Biz de dünyanın merkezindeyiz." Parmağını koy, orası merkez. Ama Avustralya merkezinde olsa ne olacak. Bir ucundan bir ucuna 10 saatte uçarak ancak gidiyorsun. Türkiye'de İstanbul'dan 4 saat uçuşta 60 ülkeye varıyorsun. 35 trilyon dolar bir gayri safi hasılanın olduğu ve 2 milyarlık nüfusa ulaşıyorsun. Böylesine stratejik bir konumdayız. O yüzden biz bunu gördük ve havacılığa çok yatırım yaptık. Dünya havacılığı geçen 20 yılda yüzde 5 büyürken, bizde yüzde 15'in altına düşmedi. Ben göreve başladığımda iç hatlarda 8 milyon uçuş vardı. Dış hatlarda 25 milyon uçuş vardı. Toplam 33 milyon uçuş. Dünya havacılığında Türkiye'nin aldığı pay sadece yüzde 0.45. Şimdi

220 milyon dış hat taşımacılığımız var. Dünya havacılığından aldığımız pay yüzde 2 buçuk. Genellikle Türkiye'nin göstergeleri yüzde 1 veya altıdır. Dolayısıyla havacılıkta ciddi bir sıçrama yaptık. Bizim dünyanın en büyük hava limanını yapmamız bir şan, şöhret işi değildir. Geleceği görme işidir, geleceği okuma işidir. Bugün 3 kıtanın buluşma yeri İstanbul olmuştur. İstanbul havalimanına kusur bulmak için bazı çevreler gece gündüz yatıyor kalkıyor çalışmalar yapıyorlar. Efendim taksi süresi uzunmuş. Büyük hava limanının yolu da büyük olur, pisti de büyük olur. Bundan doğal bir şey yok ki. Yani diyelim, buradaki hava limanının bir pisti var. Hemen çıkıyorsunuz aprona geliyorsunuz. Apronda işiniz bitiyor. Ama orada aynı anda inen kalkan uçaklar var. Bunların kuralları var. Aralarındaki mesafe en az bin 400 metre olması lazım. Onların taksileri var, yürüyüş yolları var vs. Dolayısıyla bilen bilmeyen konuşuyor. Önemli değil. Konuşulacak, konuşulanlar olacak ama her zaman ülkemizin, milletimizin geleceği için, gençlerimiz için güzel işler yapmamız lazım. Biz liderimiz Recep Tayyip Erdoğan ile beraber, ekibimizle 18 yıl, gençler, bu ülke için, bu millet için canla başla halisane bir şekilde çalıştık. Ama neyin pahasına çalıştık? Onu da söyleyeyim. O kadar çok engellerle karşı karşıya kaldık ki tabiri caizse şeytan taşlamaktan iş yapmaya zor vakit bulduk. Bulduğumuz vakitlerle de Türkiye'yi baştan başa mamur hale getirdik. Ben 12 yıl Ulaştırma Bakanlığı yaptım. 21 bin kilometre bölünmüş yol yaptım. Ne kadarla aldık? 6 bin kilometreyle aldık. Şimdi 27 bin, 28 bin kilometre ulaştı. Biz meslektaşlarımızla konuşurken, "Yılda 2 bin kilometre yol yapıyoruz." diye beni nazik bir şekilde uyarıyorlardı. "Bir sıfır hatası yaptınız herhalde Sayın Bakan." "Yok, yok, öyle değil. 2 bin kilometre yol yapıyoruz." dedim. Şimdi o yollar yapıldığı için ihracatımız 36 milyardan 170 milyarlaraya çıktı. "Yol medeniyettir." diye boşuna denmemiş. Yolların olmadığı yerlerde şehirler var mı? Yolların olmadığı yerlerde fabrikalar var mı? Nerede yol varsa orada zenginlik var. Tarih boyunca böyle. Dolayısıyla ne yaptık? Yolları böldük, hayatları birleştirdik. Bölünmüş yolların ölümlü kazalarda yüzde 71 azalması söz konusu. Trafik 3 kat arttı. Motorlu araç sayısı 3 kat arttı. 8 milyondan 23 milyonun üzerine çıktı ve ölüm oranlarında yüzde 71 azalma oldu. Biz hep şunu söyledik: "İnsanı yaşatmalı ki devlet yaşasın." Bırakın bu binlerce insanın hayatını kurtarılması bir kişinin bile bu yollar hayatta kalmasına vesile oluyorsa, bunun parayla ölçülecek bir yanı yok. Yolları böldük, gönülleri birleştirdik. Yolları böldük, ülkenin Doğusuyla Batısını, Kuzeyiyle Güneyini birbirine yakınlaştırdık. Ama bir şeye çok dikkat ettik: "Yolları böleriz, Türkiye'yi böldürtmeyiz." dedik. Bunun için de canla başla çalıştık.

Şimdi iletişimde de Türkiye’de çok ciddi işler oldu. Yollar gözüken taraflar. Görüyorsun işte yol yapılmış. Gidiyorsun “Güzel olmuş. Virajı biraz daha keskin olmasa daha iyi olur.” diyorlar. O kadar. Ama o yapılırken arka planında ne hikâyeler var, ne zorluklar var. Onları tabii kullanıcı düşünmek zorunda değil. O amaçla söylemiyorum. Tabii akıl

yolları diyoruz, iletişim yolları da Türkiye’de çok gelişti. İnternetin bulunuşuyla aya gidiş aynı aylardadır. 69’da ama o zaman aya seyahat hep konuşuldu. İnternet hiç konuşulmadı. Şimdi aya seyahat unutuldu ama internet artık bütün herkesin hayatında. Cep telefonları, bilgisayarlar, dijital dünyaya geçtik. Dijital dünyaya geçtik ama alt yapı lazım. Onlar görünmüyor. Görmediğimiz alt yapı. 80 bin kilometre kare fiber hattımız vardı. Şu an da 380 bin kilometre fiber hattımız var. Yetmeyecek. Daha çok arttırmamız lazım. Çünkü şimdi 5G teknolojisi geliyor. X kuşağının içinde doğduğu çağdayız. Türkiye Birinci Sanayi Devrimini kaçırdı. 1800’lü yılların sonunda buharlı makinelerin icadı. Daha sonra içten yanmalı motorların icadı İkinci Sanayi Devrimi. Üçüncü Sanayi Dönemi artık bilişimin, bilişim tabanlı teknolojinin gelişmesidir. İletişimdeki gelişmedir. Türkiye orada da kullanıcı oldu. Dijital çağda kullanıcı olamayız. Dijital çağın üreticisi olmamız lazım. Dijital çağ, bütün alışkanlıklarımızı değiştirecek bir çağdır. Bugün, sevgili gençler, en büyük güç bilgidir. Bilgiden daha büyük güç yok. Bilgiyi sadece kullanan değil, üreten sahip olan ve katma değere dönüştüren ülkeler online ülkeler oluyor. Bunu yapamayan ülkelere offline ülke diyorlar. Türkiye online ülke olmak zorunda. Bunun için

Biz hep şunu söyledik: "İnsanı yaşatmalı ki devlet yaşasın." Bırakın bu binlerce insanın hayatını kurtarılması bir kişinin bile bu yollar hayatta kalmasına vesile oluyorsa, bunun parayla ölçülecek bir yanı yok. Yolları böldük, gönülleri birleştirdik. Yolları böldük, ülkenin Doğusuyla Batısını, Kuzeyiyle Güneyini birbirine yakınlaştırdık. Ama bir şeye çok dikkat ettik: "Yolları böleriz, Türkiye'yi böldürtmeyiz." dedik. Bunun için de canla başla çalıştık.

imkanları var mı? Var. Burada sermaye açığı problemi yok. Çünkü bu akılla oluyor. Akıl teriyle oluyor. Genç ve dinamik nüfusla oluyor. Petrolünüz olabilir. Doğalgazınız olabilir ama bunların rezervi var bitiyor. Ama Türkiye’nin başka ülkelerde olmayan çok büyük bir kaynağı var. Genç, yetmişmiş beşeri kaynak. Nüfus. Sizlersiniz. Onun için bizim geleceğimiz, inşallah akıl terini alın teriyle buluşturarak dijital çağın

ana aktörlerinden biri haline gelmek. Dünyada Türkiye'nin milli gelirlerinden fazla cirosu olan şirketler var. Mazisine bakın 30 yıl. Daha ilerisi yok. Hâlbuki 150 yıllık 200 yıllık şirketlerin artık sıralamaya bile giremediğini görüyoruz. İşte değişim bu. Dijital çağ bu. Yazılım. Yazılımı biz ihraç ürünü olarak kabul ettirmek için neler çektik. Gümrük tarife pozisyonu verilmiyor. "Bu ne?" diyor. "Beni mi kandırıyorsun? Bunun içinde ne var? Casusluk mu yapıyorsun?" Yazılım. Geçen bir toplantıya gittim e-spor diye bir şey var. E-spor, bu bildiğimiz takımlar gibi bir de sanal dünyanın takımları var. Onlar da yurt içinde karşılaşmalar yapıyorlar. Sonra ülkeler birbirleriyle karşılaşıyor. Sonra dünya şampiyonası oluyor. Onların arasında da transferler var. Dolayısıyla o dünya bambaşka dünya. Bizim kuşak onun dışında kaldı. Beni torunum aldı götürdü. Baktım orada bambaşka bir dünya var. Bir tanesi geldi bana dedi ki: "Başkanım ya benim bir derdim var." "Buyur kardeşim. Nedir o?" dedim. "Ben şimdi transfer oldum. E-spor da 1 milyon dolar para aldım. Şimdi bana maliyeciler soruyor bunu nerden buldun? diye. Başım dertte inceleme başlattılar." Değişim ne kadar önemli hale geldi. Geçen sene sadece oyun yazılımından Türkiye ihracatı 1 milyar 50 milyon dolar. Sadece oyun yazılımı. Oturuyor bir delikanlı yazıyor bilgisayarda, program yapıyor. Başka bir sermayeye ihtiyaç yok. Bunu çok daha geliştirebiliriz. E-ticaret ile geliştirebiliriz. 5G teknolojisi hemen kapımızı çalmak üzere. Yapay zekâ var. Blockchain dedikleri, artık dünyada para tekeli ortadan kaldıracak yeni teknolojiler var. Bu teknolojiler birer hayal olmaktan çıkıyor

hayatımıza giriyor. Onun için gençlerimizin bu alana daha fazla kafa yorması lazım. Hele hele şimdi yabancı dil diye bir sorunuz olmaması lazım. Hem bilgisayar, iletişim, küreselleşme işi çok kolaylaştırdı hem de üniversite yıllarınız sizin en güzel yıllarınız, yabancı dil konusunu mutlaka halletmeniz lazım. Biz yapamadık. Onun için benim şahsen 45 yaşında yurt dışına gidip sadece dil öğrenmek ve master yapmak gibi bir mecburiyetim oldu. Siz bu yaşlarda bu işi halledin. Yapacağınız en önemli işlerden biri. Sonra mezun olduğunuzda fark edeceksiniz ki hangi meslekten, hangi disiplinden diploma alırsanız alın mutlaka yabancı dile ihtiyacınız var.

Evet, konuşacak çok şey var. Tabii, sıkıldınız farkındayım. Biraz konuyu değiştirmek istiyorum. İnsanların ihtiyaçları bitmiyor. Her şeyi yapabilirsiniz ama ihtiyaçlar bitmiyor şekil değiştiriyor sadece. Bunun yaşı da yok. Bunu nereden söylüyorum. 2007'de memleketimde seçim kampanyasında dolaşıyorum. Sizin hemşeriniz kaymakam hanımefendi de bizim ilçenin kaymakamlığını yaptı. Şimdi İliç diye bizim bir ilçemiz var. Oranın köyüne gittik. Köyün girişinde bir çeşme var. Çeşmenin yanında da yaşlı nur yüzlü bir teyze oturuyor. Yanındaki arkadaşlar dedi ki: "Teyze teyze bakan geldi bakan. Ne istiyorsan iste." Teyze de şöyle yazmasını kaldırıp, "Evladım hoş gelmişsin." dedi. "Hoş bulduk teyze." dedim. "Ne isteyeyim evladım. Yolumuzu yaptınız, suyumuz akıyor. Televizyonumuz çalışıyor. Hem de 150 kanal. -uydudan televizyona bağlamışlar, bazılarının bulaşık makinesi bile var- Her şeyimiz var. Emme evladım

bizim köyde ADSL çekmiyor.” “O ne teyze?” dedim. “Bakan olmuşsun ama cahil kalmışsın. Allah bilir ki sen Messenger’ı bile bilmezsin.” Bunu yaşadım. Sonra meseleyi anladık. Teyzenin torunu yurt dışında yaşıyormuş. Onunla görüntülü konuşmak için ta Erzincan’a gitmek zorunda kalıyormuş. Görüyorsunuz talepler bitmiyor. İhtiyaçlar bitmiyor. Sizde ülke yönetme sorumluluğu taşıyorsanız teknolojinin her türlü imkânından vatandaşınızı yararlandıracaksınız. Amacımız insanları bulunduğu yerde yaşamaya devam etmesini sağlamak. Bu neyse olacak? İyi sağlık hizmeti vereceksiniz. İyi eğitim hizmeti vereceksiniz ve oralar zenginlik noktaları olacak. Fabrikalar olacak. Üretim olacak bir de huzur ve güven olacak. Huzur olmadan güvenlik sağlanmadan, sağlık, eğitim gibi temel hizmetler verilmeden “Hadi gel sen burada yaşa, burada devam et.” demek olmuyor. Gittiğimiz her ilçede. 3 bin nüfuslu ilçede bile bize: “Doğalgaz ne zaman gelecek?” diye soruyorlar. Tabii ki bu konforu insanlar nerede yaşarsa yaşasın görmek istiyor, kullanmak istiyor. Onun için yapacak çok işimiz var. Bir de şunu söyleyeyim. Biz 18 yılda ne yaptık? Yaptığımız bu alt yapı işleriyle geldiğimiz noktayı söyleyeyim. Dünyada 2003 yılında Türkiye’de alt yapılar, hava yolları, deniz yolları, demir yolları, iletişim dünyanın sıralamasında 39’uncu sıradaydı. Şimdi nerede? 9’uncu sırada. 18 yılda 30 sıra birden yükseldi Türkiye. Dünyanın alt yapısı en gelişmiş 9’uncu ülkesi Türkiye’dir. Avrupa’nın, Doğu Avrupa’nın ülkelerinden daha iyi konumdadır bizim alt yapıımız. Amerika’dan daha iyidir. Çünkü Amerika çok önceden yaptı, eskidi. Yenileyemiyorlar. Niyetleniyorlar, bir türlü yapmıyorlar, yapamıyorlar. Dolayısıyla bu yapılan hizmetler bugüne hitap etmiyor. Bunlar geleceğe hitap ediyor. Yani gelecek kuşakların hayatını kolaylaştıracak hizmetler. Amacımız her zaman insan odaklı siyaset olmuştur. İnsanı merkeze alan, “İnsanı yaşat ki devlet yaşasın.” anlayışıyla, çalışarak bugünlere geldik. Hep yaptığımız işlerde “İnsanların hayatı nasıl kolaylaştırılır? Nasıl yaşam kalitesi artırılır?” bunu gözettilik ve bunun için gayret ettik. Böylece bugünlere geldik. İşimiz bitti mi? Hayır. Daha yapacak çok işimiz var. Biz sorunları torunlara havale etmedik. Üzerine üzerine gittik. Vesayetle mücadelede de zerre kadar tereddüt etmedik. En son 15 Temmuz’u birlikte yaşadık. 15 Temmuz’a artık vesayet heveslilerinin zirveye ulaştığı yerdir. 15 Temmuz gecesini hatırlayın, bu ülkenin cumhurbaşkanını öldürmeye teşebbüs ettiler. Seçilmiş hükümetin başbakanını alaşağı etmeye teşebbüs ettiler. Ama o gece cumhurbaşkanımız çağrı yaptı, millet meydanlara indi. Biz mücadele ettik birlikte. Eğer insanlar bize güvenmeseydi böyle bir sonuç olmazdı. Kimse yerinden evinden çıkmazdı. Yaşlısı, genci kadını, erkeği herkes sokaktaydı. O gece adeta bir destan yazıldı. O gece ay yıldızlı bayrağımız

inmedi, ezanlarımız dinmedi, alçaklar hak ettikleri cezayı gördüler. Böyle bir milletin bir ferdi olmaktan çok büyük gurur duyuyorum. Hepimiz gurur duyuyoruz. Onun için bir olacağız, beraber olacağız, kardeş olacağız ve birlikte Türkiye olacağız. Çünkü sadece 83 milyonun bize ihtiyacı yok. Etrafımızda tehdit altında bulunan milyarların bize ihtiyacı var. Herkesin gözü Türkiye’de. Türkiye bu sorumlulukla hareket ediyor.

Değerli dostlar, değerli hocalarım bir kez daha Muallim Naci’nin bir sözü var: “Marifet iltifata tabidir, alıcısı olmayan meta zayıdır.” Dolayısıyla bu ve buna benzer teşvikler, taltifler bizim gücümüze güç katıyor. Daha fazlasını yapma sorumluluğumuzu ve şevkimizi arttırıyor. Bu yüzden Üniversitemize, rektörümüzü başta olmak üzere senato üyelerimize, hocalarımıza ve bütün üniversite camiasına; böylesine bir taltifte buldukları için bir kez daha

teşekkür ediyorum. Diyorum ki: “Adam odur ki bu dünyada bıraka bir eser, eseri olmayanın yerinde yeller eser.” Hamdolsun. 9’uncu Cumhurbaşkanımızın da eserleri var, yaptığı hizmetler var. Merhum Turgut Özal’ın da eserleri var, hizmetleri var. Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan’ın yaptığı eserler de ortada. Ülkemizin nereden nereye geldiği ortada. Bu ülke içi taş üstüne taş koyan herkesin başımız gözümüz üzerinde yeri var diyorum ve bugün sizlerle bulunmaktan duyduğum bahtiyarlığı bir kez daha ifade ediyor, hepinize saygılar sunuyorum. Sağ olun var olun. Allah’a emanet olun.

Sunucu Neşe Okur: Başbakanımız Sayın Doktor Binali Yıldırım’a, Sayın rektörümüz, Hat Sanatçısı Yusuf Bilen, Ebru Sanatçısı Havva Genç tarafından hazırlanan celi sülus hat levhası takdim edecekler. Saygıdeğer konuklar tören burada sona eriyor. Katılımınız için teşekkürler.

Türkiye Cumhuriyeti Son Başbakanı Binali Yıldırım

İlham veren üniversite

“

Üniversitelerin kısaca bir tarihine bakmak lazım. Üniversite işinde batılılar hep şunu söylerler: “Üniversiteler ilk önce bizde kuruldu.” Özellikle bir yanlış düzeltmek açısından gençlere bunu anlatmak istiyorum. İlk üniversite diyeceğimiz Nizamiye Medresesi, bugün İran sınırında bulunan Nişapur şehrinde 1046 yılında kuruldu. İkinci Nizamiye Medresesi de 1068’de Bağdat’ta kuruldu. Hatta Bağdat’taki Nizamiye Medresesinin baş müderrisliğini de, yani günümüzdeki adıyla rektörlüğünü de o dönem büyük mütefekkir İmam-ı Gazali yapmıştır. Batılıların ilk üniversite diye kabul ettikleri Bolonya Üniversitesi ise Nizamiye Medresesinden tam 20 yıl sonra kurulmuştur. Bugün insanlık Aristoteles, Sokrates, Platon gibi Yunan filozoflarını biliyor ve bunun eserlerini okuyorsa bunu Müslümanlara borçludur. Tabii o dönemde kurulan üniversiteler 13. yüzyılda Moğollar tarafından yapılan istilada çok büyük zarar görmüştür. Özellikle 1258 yılında Bağdat’tı talan eden Moğollar, bütün yazılı eserleri yakmışlardır. Üniversitenin birikimlerini ortadan kaldırmışlardır. Sadece Müslümanlar adına değil bütün insanlık adına ümit kırıcı ve kaygı verici olan bu durumu belki de ortak medeniyetimizin gelişimini birkaç yüzyıl geriletmıştır. Moğol istilası sebebiyle Basra’da, Bağdat’ta, Küfe’de ve Şam’da sönen medeniyet ateşini yeniden tutuşturan millet de Türk Milleti olmuştur. Anadolu Selçuklu devleti ile birlikte Sivas’ta, Kayseri’de, Konya’da, Kırşehir’de medreseler kurulmuş daha sonra Osmanlı gibi bir güneşin doğuşuna vesile olmuştur. İlk nüveleri Anadolu’da kurulan üniversiteler, malumunuz Fatih Sultan Mehmet Han’ın kurduğu Fatih Medresesidir. İstanbul Üniversitesi esasında Fatih Medresesinin devamıdır. Kanuni Sultan Süleyman’ın inşa ettiği ve günümüzde Yazma Eserler Kütüphanesi olarak hizmet veren Süleymaniye Üniversitesinin kuruluşu da 1558 yılına gider. Merhum Cumhurbaşkanımız ve benim de mezunu olduğum İstanbul Teknik Üniversitesinin kuruluş yılı da 1773 senesidir. Bunu sadece bir bilgi vermek adına söylüyorum, bir paye çıkarmak adına değil. Bunu özellikle belirtmek isterim. Dolayısıyla bizler şairimiz Yahya Kemal’in dediği gibi: “Ne harabiyim ne harabâtî, kökü mazide olan atiyim.” Mazisini, geçmişi bilemeyen geleceği olmaz sevgili gençler. (Binali Yıldırım)

”

**SÜLEYMAN
DEMİREL
ÜNİVERSİTESİ**

Süleyman Demirel Üniversitesi **Kurumsal İletişim Merkezi** / Ekim 2020

www.sdu.edu.tr

[sduniversitesi](https://www.facebook.com/sduniversitesi)

[@sd_universitesi](https://twitter.com/sd_universitesi)

ISBN: 978-605-9454-47-6